

V.

(Objave)

SUDSKI POSTUPCI

SUD

Zahtjev za prethodnu odluku koji je 20. travnja 2015. uputio Tribunal de première instance de Liège (Belgija) – Guy Riskin, Geneviève Timmermans protiv État belge

(Predmet C-176/15)

(2015/C 221/02)

Jezik postupka: francuski

Sud koji je uputio zahtjev

Tribunal de première instance de Liège

Stranke glavnog postupka

Tužitelji: Guy Riskin, Geneviève Timmermans

Tuženik: État belge

Prethodna pitanja

- Je li pravno pravilo predviđeno člankom 285. Zakona o porezu na dohodak iz 1992. koje implicitno dopušta dvostruko oporezivanje inozemnih dividendi fizičke osobe s boravištem u Belgiji u skladu s načelima prava Zajednice iz članka 63. Ugovora o funkcioniranju Europske unije, u vezi s člankom 4. Ugovora o Europskoj uniji, s obzirom na to da omogućuje Belgiji da – sukladno odredbama belgijskog prava na koje upućuje Konvencija o sprječavanju dvostrukog oporezivanja koju je ispregovarala Belgija (članak 285. kojim se propisuju uvjeti uračunavanja ili članak 286. koji samo određuje stopu uračunavanja paušalnog iznosa poreza – po vlastitom nahodjenju favorizira ulaganja u trećim državama (Sjedinjenim Američkim Državama) na štetu mogućih ulaganja u državama članicama Europske Unije (Poljskoj)?
- Je li članak 285. Zakona o porezu na dohodak iz 1992. u suprotnosti s člancima 49., 56. i 58. Ugovora o funkcioniranju Europske unije zato što mogućnost uračunavanja inozemnog poreza belgijskom porezu uvjetuje time da se kapital i roba koji su izvor prihoda koriste za obavljanje profesionalne djelatnosti u Belgiji?

Zahtjev za prethodnu odluku koji je 24. travnja 2015. uputio Cour de cassation (Francuska) – Asma Bougnaoui, ADDH – Association de défense des droits de l'homme protiv Micropole Univers SA

(Predmet C-188/15)

(2015/C 221/03)

Jezik postupka: francuski

Sud koji je uputio zahtjev

Cour de cassation

Stranke glavnog postupka

Tužitelji: Asma Bougnaoui, ADDH – Association de défense des droits de l'homme

Tuženik: Micropole Univers SA

Prethodno pitanje

Treba li odredbe članka 4. stavka 1. Direktive Vijeća 78/2000/EZ od 27. studenoga 2000. o uspostavi općeg okvira za jednako postupanje pri zapošljavanju i obavljanju zanimanja⁽¹⁾ tumačiti tako da želja klijenta društva za računalno savjetovanje da mu računalne usluge tog društva više ne pruža zaposlenik, projektni inženjer, koji nosi islamsku maramu, predstavlja stvarni ili odlučujući uvjet s obzirom na prirodu određenih profesionalnih djelatnosti ili uvjete pod kojima se obavlja?

⁽¹⁾ (SL L 303, str. 16.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavje 5., svežak 1., str. 69.)

Zahtjev za prethodnu odluku koji je 27. travnja 2015. uputio Oberster Gerichtshof (Austrija) – Verein für Konsumenteninformation protiv Amazon EU Sarl

(Predmet C-191/15)

(2015/C 221/04)

Jezik postupka: njemački

Sud koji je uputio zahtjev

Oberster Gerichtshof

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: Verein für Konsumenteninformation

Tuženik: Amazon EU Sarl

Prethodna pitanja

1. Treba li pravo koje se primjenjuje na sudski nalog u smislu Direktive 2009/22/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 23. travnja 2009. o sudskim naložima za zaštitu interesa potrošača⁽¹⁾ odrediti u skladu s člankom 4. Uredbe (EZ) 864/2007 Europskog parlamenta i Vijeća od 11. srpnja 2007. o pravu koje se primjenjuje na izvanugovorne obveze (Rim II)⁽²⁾ ako se tužba podnosi protiv primjene nedopuštenih odredbi poduzetnika sa sjedištem u državi članici koje u okviru elektroničke trgovine sklapa ugovore s potrošačima koji imaju prebivalište u drugim državama članicama, osobito u državi suda pred kojim se vodi postupak?

2. U slučaju potvrđnog odgovora na prvo pitanje:

2.1. Treba li državom nastanka štete (članak 4. stavak 1. Rim II) smatrati svaku državu na koju je usmjerena poslovna djelatnost tuženog poduzetnika tako da se pobijane odredbe trebaju ocjenjivati prema pravu države suda ako subjekt koji je ovlašten za podnošenje tužbe pobija primjenu tih odredbi u trgovini s potrošačima koji imaju prebivalište u toj državi?

2.2. Postoji li očito jača veza (članak 4. stavak 3. Rim II) s pravom one države u kojoj tuženi poduzetnik ima svoje sjedište ako njegovi uvjeti poslovanja propisuju da se na ugovore koje on sklapa treba primjenjivati pravo te države?